

[Bertel Dahlgaard.]

tives regering, da skatterne voksede med ca. 1 000 mill. kr.; dengang var jeg jo mere ensom, når jeg advarede.

Må jeg, inden jeg forlader disse finansielle og økonomiske betragtninger, gøre en enkelt bemærkning i anledning af, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen udtalte, at det nok ikke var nogen god idé, jeg havde haft med, at visse beløb skal sættes ind på en særlig konto i nationalbanken. Tja — det kan der nok være forskellige meninger om, men da det blev besluttet i foråret 1954, følte jeg mig noget beroliget ved, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gav uforbeholden tilslutning dertil. I den betænkning, der blev afgivet den 23. marts 1954 af skatteudvalget, siges der:

„Der er mellem udvalget og finansministeren opnået enighed om, at der af finanspolitiske hensyn i finansåret 1954—55 af finansministeriet månedlig indsættes 10 mill. kr. på en dertil indrettet konto i Danmarks Nationalbank, hvorover der kun kan disponeres ved lov.“

Denne betænkning, som står i folketings-tidende 1953—54 tillæg B., sp. 434, er underskrevet af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Iøvrigt er disse opgørelser af mellemværendet mellem staten og nationalbanken ikke mere udviklede, end at de hver fjortende dag kan aflæses direkte af nationalbankens balance, og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens bemærkninger her i dag viste jo også — hvad der er en selvfølge — at det ærede medlem selv er helt klar over sammenhængen.

Jeg vil iøvrigt mene, at det er formåls-løst ved denne forhandling her i salen at fremdrage og diskutere de enkelte poster på finansloven. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har forleden i en artikel behandlet spørgsmålet om rangfølgen med hensyn til de forskellige opgaver, vi finansiel set står overfor, altså hvilke opgaver der skal gives fortrinsstilling i forhold til andre. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det under de nuværende forhold vil blive endnu mere nødvendigt på denne måde at se tingene i sammenhæng, og jeg vil gerne her sige, at vi fra vor side i finansudvalget vil søge foranlediget, at der i år praktiseres den nyordning, at finansministeren med visse korte mellemrum tilkaldes

til finansielle og økonomiske drøftelser af mere almindelig karakter med det formål i så høj grad som muligt at afstemme de finansielle beslutninger efter den økonomiske udvikling og at anskue de finansielle problemer i sammenhæng. Jeg håber, finansministeren kan give tilsagn om at ville deltage i sådanne periodiske drøftelser.

Jeg ser, at forsvarsministeriets budget er opført med praktisk talt det samme beløb, som forventes anvendt i indeværende år, kun forøget med det beløb, der svarer til stigningen i lønninger og priser. Men jeg går iøvrigt ud fra, at det på forsvarsbudgettet opførte beløb har foreløbigheds karakter. På det stadium, hvorpå vi befinder os i overvejelserne vedrørende den fremtidige militære strategi og dennes indflydelse på Danmarks hele stilling, må jo nødvendigvis militærbudgettet være det ukendte X. Det parlamentariske udvalg, der er nedsat til at modtage oplysninger på disse områder fra regeringen, har vel heller ikke endnu grundlag for at drage konkrete konklusioner, men der må jo snart på afgørende punkter skabes klarhed af hensyn til de økonomiske dispositioner på det militære område. Jeg minder om, at det kun er få måneder siden, den norske statsminister udtalte det meget rigtige, at man måtte vogte sig for at binde sig til militære investeringer, som om få år må synes meningsløse.

Inden foråret må vi have talt ud om disse ting, og der må både udadtil og indadtil skabes klarhed over de reduktioner af udgifter og tjenestetid, som vil være nødvendige.

Må jeg hertil føje, at jeg iøvrigt lagde mærke til, at hverken venstres eller det konservative folkepartis ordfører rettede nogen almindelig indvending mod det budget, der er opstillet i år. Jeg kan kun forstå det således, at de to partier dermed har accepteret de nedsættelser af forsvarsbudgettet, som disse partier i fjor bebrejdede det radikale venstre så stærkt, selvom jeg nok lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen synes at forudse stigende militærudgifter.

Under finanslovdebatten i fjor udtalte jeg, at når man gang på gang udefra fremhævede vigtigheden af Danmarks deltagelse i NATO-forsvaret, måtte man også